

Regionų komiteto nuomonė dėl energetikos veiksmų plano iki 2050 m.

(2012/C 391/04)

REGIONŲ KOMITETAS

- prašo tinkamai pripažinti vietos ir regionų valdžios institucijų vaidmenį ir suteikti joms reikiamus išteklius ir pajėgumus, taip pat sukurti atitinkamas valdymo priemones, kadangi šios institucijos atlieka pagrindinį vaidmenį arba tiesiogiai kaip tvarių vietos lygmens energetikos projektų partneriai, arba rengiant naujos infrastruktūros, leidimų išdavimo, investicijų, viešųjų pirkimų, gamybos ir energijos vartojimo valdymo planus,
- primena prioritetą į paskirstymo tinklą integruoti atsinaujinančiųjų išteklių energiją, pagamintą vietos lygmeniu naudojant įvairius turimus šaltinius (vėjo, vandens, žemės gelmių, saulės, biomasės ir kt. energiją), kad energijos perdavimo ir paskirstymo infrastruktūra būtų pažangesnė (pažangieji tinklai) ir būtų paskatinta veiksminga ir galutiniam vartotojui naudinga konkurencija,
- pabrėžia, jog norint, kad energetikos sistemoje būtų tenkinamas didėjantis lankstumo poreikis, reikia tinkamų kaupimo technologijų visais įtampos lygmenimis, kurios – pavyzdžiui, hidroakumuliacinės elektrinės – leidžia dideliu techniniu mastu kaupti energijos perteklių ir vėliau vėl transformuoti į elektros energiją; šiuo tikslu reikėtų parengti ir taikyti strategines technologijos mokslinių tyrimų ir jos skatinimo priemones,
- rekomenduoja skirti daugiau dėmesio informacinių ir ryšių technologijų vaidmeniui, kurį jos galėtų atlikti siekiant sklandesnio inovacijų įsisavinimo skleidžiant informaciją ir padedant strateginiams sektoriams (pvz., „pažangieji miestai“, kurių politika apima tvarų judumą, pažangią paskirstymo infrastruktūrą (pažangieji tinklai) ir tvarias statybas) rasti energijos vartojimo problemų sprendimus,
- pabrėžia, kad, siekiant iki 2014 m. užtikrinti energijos tiekimą už prieinamą kainą, reikia skubiai baigti kurti vidaus energetikos rinką, iki 2015 m. panaikinti valstybių narių energetinę izoliaciją, sukurti sąžiningą regionų tarpusavio išteklių kompensavimo sistemą ir stabilizuoti bei pagerinti pagrindines sąlygas Europos energetikos ūkiui, kad papildomos energetikos sistemos pertvarkymo sąnaudos galėtų būti apribotos.

Pranešėjas	Ugo CAPPELLACCI (IT / ELP), Sardinijos autonominio regiono pirmininkas
Pamatinis dokumentas	Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Energetikos veikslių planas iki 2050 m.“
	COM(2011) 885 final

I. POLITINĖS REKOMENDACIJOS

REGIONŲ KOMITETAS

A. Europos energetikos sistemų pertvarkymo strategija

1. pritaria, kad būtina skubiai parengti ilgalaikę Europos energetikos sektoriaus strategiją, kuri padėtų konkrečiai siekti Europos Sąjungos anglies dioksido išmetimo sumažinimo iki 2050 m. tikslų. Energetikos sistemos pertvarkymas – tai išpa-reigojimas būsimoms kartoms, kartu tai atvers dideles galimybes Europai siekti augimo, vystymosi, užimtumo, konkurencingumo ir didesnio energetinio nepriklausomumo;

2. palankiai vertina Energetikos veikslių planą iki 2050 m., tačiau mano, kad jis nepakankamai išsamus ir aiškus, kad valstybės narės, vietos ir regionų valdžios institucijos, investuotojai galėtų juo vadovaudamiesi jau dabar ir po 2020 m. siekti naujo energetikos modelio ir kad būtų sukurtos pakankamos planavimo garantijos; taip pat pabrėžia, kad svarbu jau dabar pradėti priimti konkrečias priemones, pavyzdžiui, svarstyti galimybę uždrausti teikti nacionalines subsidijas iškastiniam kurui;

3. veikslių plane pasigenda pradinės padėties vertinimo atsižvelgiant į 2020 m. energetikos strategijoje šiam dešimtmėčiui iškeltus tikslus, todėl mano, kad tai turi būti padaryta prieš nustatant tikslus ir sukuriant politinį pagrindą 2030 m., kuris minimas paskutinėje veikslių plano išvadoje. Be to, reikėtų nustatyti energetikos sistemos pertvarkymo proceso tarpinius etapus iki 2030 m. ir 2040 m. atsižvelgiant į šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimo mažinimo tikslus, numatytus *konkurencingos mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos sukūrimo iki 2050 m. plane* ⁽¹⁾. Pasirinkus etapais vykdomą procesą, būtų galima naudoti pereinamojo laikotarpio kurą ir (arba) energijos išteklius, kurie leistų užtikrinti laipsnišką pertvarkymą ir energetinį nepriklausomumą bei saugumą. Toks pasirinkimas padėtų lengviau pasiekti konkrečių rezultatų, stebėti, kaip vykdomos priemonės, ir vertinti pažangą;

4. mano, kad dokumente pasirinktas technologijų atžvilgiu neutralus požiūris yra netinkamas ir turi būti pervarstytas siekiant pirmenybę ilgainiui suteikti saugiems ir tvariems metodams, technologijoms ir kurui, kurie leistų pasiekti realiu

rezultatų, atsižvelgiant į sukauptą patirtį ir žinias apie atsinaujinančiuosius energijos išteklius ir inovacines technologijas. Be to, pertvarkant energetikos sistemą tvarumo tikslais, būtina įvertinti dėl dabartinės ekonomikos krizės pasikeitusią turimų išteklių padėtį ir su ja susijusį poveikį aplinkai bei socialinius padarinius;

5. yra įsitikinęs aplinkos politikos ir socialinės politikos tarpusavio sąsajų svarba ir su tuo susijusiu poreikiu vidutinės trukmės ir ilguoju laikotarpiu užtikrinti visiems vienodas galimybes naudotis saugia, tvaria, kuo mažesnę poveikį aplinkai darančia energija už pagrįstą kainą ir galimybes namų ūkiuose naudotis energijos vartojimo valdymo priemonėmis bei vietos lygmeniu gaminti įperkama atsinaujinančiųjų išteklių energiją;

6. prašo įtraukti vietos ir regionų valdžios institucijas į, pavyzdžiui, anglies dioksido išmetimo mažinimo politikos nustatymo procesą, visų pirma sprendžiant energijos vartojimo efektyvumo, energijos vartojimo valdymo, gamybos ir naujų technologijų klausimus, taip pat ragina peržiūrėti veikslių planą, suderinti jį su vietos ir regionų valdžios institucijų galimybėmis bei poreikiais ir skirti pakankamus ir šių institucijų vaidmenį atitinkančius finansinius, žmogiškuosius išteklius ir valdymo priemones;

B. Teritorinio poveikio ir socialinių padarinių vertinimas

7. atkreipia dėmesį, kad energetikos sistemų pertvarkymui reikalingos pastangos ir pertvarkymo poveikis įvairiems regionams skirsis ir priklausys nuo jų energetikos modelio ir turimų išteklių; galimos ekonominės, finansinės ir administracinės sąnaudos, kurių prireiks Europos energetikos iniciatyvai įgyvendinti, turi būti pagrįstos išsamiau poveikio vertinimu deramai atsižvelgiant į vietos ir regiono padėties ypatumus ir ypač įvertinant energetinės izoliacijos aspektus;

8. pritaria, kad struktūrinis energetikos sistemų pertvarkymas apima infrastruktūros kūrimą ir (arba) modernizavimą, tačiau pabrėžia, kad šiam pertvarkymui reikalingos sąnaudos įvairiuose Europos regionuose gali skirtis, todėl gali kilti grėsmė socialinei sanglaudai;

9. rekomenduoja sukurti priemones, kurios leistų įvertinti energetikos sistemų pertvarkymo ekonominį ir socialinį poveikį bei poveikį aplinkai vietos lygmeniu; primena, kad svarbu nustatyti geresnius ir platesnio užmojo svarbiausius makroekonominius rodiklius politikos veiksmingumui įvertinti ir į juos įtraukti,

⁽¹⁾ COM(2011) 112 final.

pirma, energijos klausimą tvarumo požiūriu ir, antra, socialinį ir aplinkos aspektą, kad būtų galima įvertinti socialinės sanglaudos skirtumus, pagrindinių prekių bei paslaugų prieinamumą ir įperkamumą, visuomenės sveikatą, skurdą, įskaitant energijos neprieklių, gamtos išteklius ir apskritai gyvenimo kokybę;

C. Vietos ir regionų valdžios institucijų vaidmuo

10. įsitikinęs, kad, norint pasiekti pasaulinius energetikos tikslus, būtina įgyvendinti vietos lygmens iniciatyvas; šiuo klausimu pabrėžia, kad pasirodė veiksminga įvairiose vietose ir regionuose nustatyti konkrečius teritorinius tikslus ir tai yra daugiapakopio valdymo pertvarkant energetikos sistemą pavyzdys;

11. pabrėžia, kad kuriant naują energetikos sistemą labai svarbus tarpvalstybinis bendradarbiavimas ir solidarumas, todėl būtina koordinuoti veiksmus Europos lygmeniu. Reikia sutelkti pastangas visais valdymo lygmenimis, o šioms veiksmams užtikrinti būtina glaudžiai bendradarbiauti su vietos ir regionų valdžios institucijomis ir aiškiai apibrėžti vaidmenis ir sąveikos mechanizmus;

12. prašo tinkamai pripažinti vietos ir regionų valdžios institucijų vaidmenį ir suteikti joms reikiamus išteklius ir pajėgumus, taip pat sukurti atitinkamas valdymo priemones, kadangi šios institucijos atlieka pagrindinį vaidmenį arba tiesiogiai kaip tvarių vietos lygmens energetikos projektų partneriai, arba rengiant naujos infrastruktūros, leidimų išdavimo, investicijų, viešųjų pirkimų, gamybos ir energijos vartojimo valdymo planus. Be to, siekiant užtikrinti pokyčių valdymą, veiksmų plane rekomenduojama plėtoti socialinį dialogą ir skatinti socialinių partnerių dalyvavimą, kurie neatsiejami nuo vietos ir regionų valdžios institucijų gebėjimo išsamiai informuoti ir atlikti tarpininko vaidmenį, taip pat šiuos gebėjimus aiškiai pripažinti ir veiksmingai remti;

13. rekomenduoja toliau remti vietos lygmeniu jau įgyvendinamas pozityvias priemones ir veiksmus užtikrinant aktyvesnį šio lygmens dalyvavimą ir įtraukti įvairiose, pavyzdžiui, pagal Merų paktą ar kitas tarpregionines, nacionalines ar tarptautines struktūras vykdomose bendradarbiavimo iniciatyvose, stiprinant jo atliekamą varomosios jėgos vaidmenį skatinant permainas, teritorijų ekonominę vystymąsi ir kuriant informavimo ir bendradarbiavimo tinklus;

D. Energijos vartojimo efektyvumas, energijos taupymas ir atsinaujinančiųjų išteklių energija

14. pritaria, kad, siekiant mažinti energijos poreikius, visų pirma svarbu skatinti taupyti energiją, t. y. informuoti, šviesti piliečius ir keisti jų elgseną, taip pat remti naujų technologijų kūrimą, kad būtų galima efektyviau vartoti išteklius ir siekti geresnių ekonomikos augimo, konkurencingumo ir užimtumo rezultatų, ir valstybėms narėms propaguoti savarankiško apsirūpinimo energija sistemas siekiant skatinti kuo racialesnį energijos vartojimą, paskirstytos energijos sistemą ir realesnį piliečių

dalyvavimą priimant sprendimus dėl energijos rūšies ir vartojimo; atsiedamas ekonomikos augimą nuo energijos suvartojimo, pabrėžia, kad sumažėjęs energijos vartojimas, kai šis rezultatas pasiektas dėl didesnio procesų veiksmingumo ir energijos taupymo, gali būti laikomas vystymosi, o ne recesijos rodikliu ir gali būti naudingas ekonomikai;

15. dar kartą pabrėžia pritariąs teiginiui, kad energijos vartojimo efektyvumas yra vienas iš lemiamų veiksnių siekiant šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimo sumažinimo iki 2050 m. tikslų; pritaria būtinybei apibrėžti platesnio užmojo energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemones ir optimalių sąnaudų politiką ir mano, kad privalomi Europos lygmens reikalavimai šioje srityje yra tikslingi. Kartu Komitetas atkreipia dėmesį, kad būtina nedelsiant imtis veiksmų, kurie leistų efektyviai taupyti energiją, pavyzdžiui, didinti pastatų energinį naudingumą ir plėtoti tvaresnį judumą;

16. nustatant ir įgyvendinant energetikos sistemos pertvarkymui būtinas ir skubias priemones, bet kokiu atveju reikia užtikrinti, kad atskiros priemonės derėtų tarpusavyje ir padėtų siekti tvarumo. Visų pirma reikia įvertinti, ar pažanga vienoje srityje neturės neigiamo poveikio kitose;

17. pritaria, kad būtų kuriami tvarūs rinkos mechanizmai energijos taupymo vertei nustatyti, kaip buvo siūloma 2011 m. *efektyvaus energijos vartojimo plane* ⁽²⁾.

18. teigiamai vertina tai, kad visuose anglies dioksido išmetimo mažinimo scenarijuose aiškiai nurodoma, kad jau nuo 2030 m. turi būti intensyviau naudojama atsinaujinančiųjų išteklių energija, o 2050 m. šios energijos tiekimo technologijos, palyginti su kitomis technologijomis, sudarytų didžiąją dalį. Vis dėlto apgailestauja, kad nė viename iš veiksmų plano scenarijų nenumatyti sprendimai, kuriais būtų susietas atsinaujinančiųjų išteklių naudojimas ir energijos vartojimo efektyvumas; tai padėtų užtikrinti energetikos sistemų pertvarkymo tvarumą ir energetikos sistemos perėjimą prie nuo iškastinio kuro nepriklausomos energijos, kartu būtų žengtas žingsnis į priekį mažinant anglies dioksido išmetimą šiame sektoriuje. Be to, nors veiksmų plane pripažįstama, kad atsinaujinantieji energijos išteklių yra itin svarbūs šildymo ir aušinimo sektoriui, Komitetas apgailestauja, kad nėra išsamos analizės, kokių prioritetinių vaidmenį šis sektorius, darantis didelį poveikį bendram energijos suvartojimui, turėtų atlikti (i) siekiant iki 2050 m. sumažinti anglies dioksido išmetimą energetikos sistemoje ir (ii) rengiant dabartinę ir būsimą energetikos politiką;

19. primena Komiteto nuomonėje CdR 7/2011 2020 m. ir vėlesnio laikotarpio energetikos infrastruktūros prioritetai (priimta 2011 m. birželio 30 d. ir liepos 1 d. sesijoje) pateiktas pastabas ir nurodytus prioritetus skatinti energijos perdavimo tinklus ir į paskirstymo tinklą integruoti atsinaujinančiųjų išteklių energiją, pagamintą vietos lygmeniu naudojant įvairius turimus šaltinius (vėjo, vandens, žemės gelmių, saulės, biomasės ir kt. energiją), kad energijos perdavimo ir paskirstymo infrastruktūra būtų pažangesnė (pažangesni tinklai) ir būtų paskatinta veiksminga ir galutiniam vartotojui naudinga konkurencija. Kad energetikos sistemoje būtų tenkinamas didėjantis lankstumo poreikis, reikia

⁽²⁾ COM(2011) 109 final.

tinkamų kaupimo technologijų visais įtampos lygmenimis, kurios – pavyzdžiui, hidroakumuliacinės elektrinės – leidžia dideliu techniniu mastu kaupti energijos perteklių ir vėliau vėl transformuoti į elektros energiją; šiuo tikslu reikėtų parengti ir taikyti strategines technologijos mokslinių tyrimų ir jos skatinimo priemones;

E. Tradiciniai (dujos, anglis, nafta) ir netradiciniai energijos šaltiniai, branduolinė energija

20. pritaria, kad būtina įvairinti tiekimo šaltinius siekiant užtikrinti energetinį saugumą; atkreipia dėmesį, kad reikia nustatyti aiškias pereinamojo laikotarpio gaires, kad jo metu tradiciniai ištekliai (dujų, anglies, naftos) būtų naudojami CO₂ požiūriu efektyviausia ir tvariausia forma, ypatingą vaidmenį skiriant jo surinkimo ir saugojimo technologijoms ir taip būtų kuriama mažo anglies dioksido kiekio energetikos sistema; kartu turėtų būti kuriamos pertvarkymui būtinos technologijos ir infrastruktūra ir ugdomi atitinkami vartojimo įpročiai;

21. nerimauja, kad strategijoje didelis dėmesys skiriamas technologijoms, kuriomis dar nėra prekiaujama, ir rekomenduoja pasiūlymus naudoti netradicinius išteklius (pvz., skalūnų dujas) ir taikyti technologijas, kurių rizikos veiksniai dar nevisiškai įvertinti ir patikrinti ir kurios gali būti naudojamos tarpvalstybiniu lygmeniu, aptarti Europos lygmens tyrimuose ir diskusijose dėl galimo trumpalaikio ir ilgalaikio socialinio poveikio ir poveikio aplinkai laikantis galiojančių teisės aktų ir, kaip skalūnų dujų atveju, numatant galimą reguliavimo poreikį; todėl palankiai vertina Komisijos ketinimą skatinti technologijų, galinčių prisidėti prie CO₂ išsiskyrimo mažinimo energijos transformavimo procesuose, mokslinius tyrimus ir siūlo į juos įtraukti gyvavimo ciklo analizę, kuri būtų vertinimo pagrindas priimant sprendimus;

22. kritiškai vertina veiksmų plane pateiktą priešastinę priklausomybę nuo iškastinio kuro mažinimo ir branduolinės energijos sąsają, taip pat prielaidą, kad branduolinė energija padeda mažinti sistemos sąnaudas ir elektros energijos kainas, kai tuo pat metu pripažįstama, kad „saugos sąnaudos ir esamų elektrinių eksploatacijos nutraukimo bei atliekų šalinimo sąnaudos didės“. Todėl RK rekomenduoja ypatingą dėmesį skirti ilgalaikiams scenarijams, grindžiamiems netradiciniais atsinaujinančiais energijos ištekliais, ir vis didėjančiam visuomenės susirūpinimui dėl branduolinio saugumo, kuris gali lemti mažesnes privačias investicijas į šį sektorių ir pareikalauti didesnės valstybės pagalbos teikiant subsidijas arba didinant elektros energijos kainas; dėl to labiausiai nukentėtų skurdžiausiai gyvenantys mūsų visuomenės nariai;

F. Investicijos ir galimybės gauti finansavimą

23. mano, kad bazinių sąlygų investicijoms nustatymas bent jau iki 2030 m. leis padidinti veiksmų plano veiksmingumą ir užtikrinti didesnę tiek privataus sektoriaus, tiek ir institucinių subjektų pasitikėjimą rinka, ypač jei jos paremtos ir nacionaliniais investicijų tikslais, kuriuos nustatant atsižvelgiama į vietos ir regionų valdžios institucijų veiksmų planus. Didesnis tikrumas

dėl investicijų taip pat gali padėti sėkmingiau siekti 2020 m. tikslų, visų pirma energijos vartojimo efektyvumo ir energijos taupymo srityje, kurioje būtina dėti daugiau pastangų. Be to, nustatant bazines sąlygas būtų naudinga įvertinti Europos efektyvaus energijos vartojimo ir atsinaujinančiųjų išteklių energijos sektorių gebėjimus, siekiant nukreipti investicijas ir paspartinti šių sektorių augimo tempą ir sustiprinti juose veiklą vykdančius subjektus;

24. prašo visų pirma aiškiai nurodyti išteklius, kurie bus skirti skatinti decentralizuotas investicijas į tvarią energiją (atsinaujinančiųjų išteklių energijos vartojimo ir gamybos valdymas), kuriomis prisidedama prie efektyvaus išteklių vartojimo, ekologiškos ekonomikos vystymo ir ekologiškų darbo vietų kūrimo vietos ir regionų lygmeniu; turėtų būti sukurta papildoma decentralizuotai valdoma finansinė priemonė, kuri palengvintų tvarios energijos veiksmų planų įgyvendinimą, ir teikiama parama (ekonomikos ir teisėkūros požiūriu) mažiems decentralizuotai veiklą vykdančioms atsinaujinančiųjų išteklių energijos gamintojams, įskaitant vietos ir regionų valdžios institucijas, kad jiems būtų paprasčiau prisijungti prie tinklo;

25. rekomenduoja tęsti ir išplėsti teigiamą programos *Pažangi energetika Europai* patirtį ir aiškiai nustatyti, kaip panaudoti didžiąją dalį sanglaudos politikai skirtų lėšų; mano, kad struktūrinių fondų lėšas taip pat būtina skirti vietos lygmens bendradarbiavimo projektams, kurių tikslas – decentralizuotai vystyti mažo anglies dioksido kiekio ir efektyviai energiją naudojančias technologijas; konkrečiai Socialinio fondo lėšos turėtų būti naudojamos žmogiškajam kapitalui kurti, t. y. ugdyti gebėjimus planuoti, valdyti ir teikti techninę pagalbą energetikos klausimais, susijusiems su sprendimais, technologijomis ir partnerysčių plėtojimu;

26. mano, kad vietos ir regionų valdžios institucijoms turi būti ir toliau sudaromos palankesnės sąlygos gauti Europos investicijų banko finansavimą investicijoms į tvarią energiją. Pirmenybę reikėtų teikti projektams, kuriuose, siekiant tvaraus teritorijų vystymosi, susiejamas energijos vartojimo efektyvumas ir atsinaujinančiųjų išteklių energija, supaprastinant procedūras mažesnėms valdžios institucijoms ir suteikiant joms daugiau galimybių gauti finansavimą;

27. pabrėžia, kad efektyvaus energetikos infrastruktūros finansavimo negalima užtikrinti vien nacionalinėmis priemonėmis; todėl siūlo energetikos sektoriaus projektams numatyti didesnę finansinę paramą, visų pirma tiems projektams, kuriais siekiama plačiau taikyti sprendimus, skatinančius naudoti atsinaujinančiųjų išteklių energiją įvairiems tikslams, taip pat pastatų šildymui ir vėsinimui;

28. siūlo sukurti strategiją, skirtą remti regioninių grupių ir partnerysčių kūrimą ir jau esamų bendradarbiavimą, turint omenyje, kad kai kuriuose regionuose šios struktūros jau pasirodė esą naudingos vystant ekologiškos energijos rinkas ir siekiant energijos vartojimo efektyvumo, sutelkiant investicijas, tobulinant profesinius gebėjimus ir kuriant darbo vietas;

G. Moksliniai tyrimai, inovacijos ir taikomoji veikla

29. pritaria, kad būtina Europos lygmeniu stiprinti išipareigojimus inovacijų ir mokslinių tyrimų srityse, kadangi mano, kad novatoriškų, efektyvių ir pigesnių technologijų vystymas gali būti naudingas užtikrinant didesnę pasitikėjimą energetikos sektoriumi ir pritraukiant kapitalą, todėl reikėtų racionaliau skirstyti išteklius pagal naująją programą „Horizontas 2020“;

30. ypač pabrėžia, kad būtina labiau suderinti naujosios mokslinių tyrimų programos „Horizontas 2020“ ir Energetikos veiksmų plano iki 2050 m. tikslus ir prioritetus;

31. mano, kad reikėtų labiau skatinti inovacijas ir mokslinius tyrimus, susijusius su nedidelio masto energijos gamyba, pavyzdžiui, tirti galimybes naudoti nedidelių vandentakių, vėjo energiją individualiems namų ūkiams arba nedidelėms jų grupėms, saulės energiją vietos reikmėms, taip pat galimybes karštąsias versmes (ten kur jų esama) naudoti energijos gamybai;

32. skatintų daugiau mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros skirti vandenynų energijai (bangų ir potvynio energijai), kuri teikia didžiulės saugaus, patikimo ir tvaraus energijos tiekimo galimybes;

33. siūlo remiantis įvairių regionų sukaupta gerąja patirtimi sukurti pritaikomus mechanizmus, kad būtų galima paremti iniciatyvas kurti inovacijų grupes, teritorines platformas inovacijų energijos srityje ir kitų formų viešojo ir privataus sektoriaus partnerystę, kurioje dalyvautų vietos ir regionų valdžios institucijos, akademinio pasaulio ir pramonės atstovai. Ši partnerystė galėtų tapti svarbia regionų ir vietos ekonomikos vystymo priemone ir užtikrinti, kad vietos lygmens naujovės ir technologijos būtų labiau taikomos, prieinamesnės ir ekonomiškai efektyvesnės;

34. mano, kad veiksmų planas turės didelės įtakos žemės ūkio ir miškų ūkio politikai, todėl reikėtų remti mokslinius

tyrimus, kurie padėtų šiems sektoriams prisitaikyti ir toliau vystytis bei siekti didesnio tvarumo;

35. rekomenduoja skirti daugiau dėmesio informacinių ir ryšių technologijų vaidmeniui, kurį jos galėtų atlikti siekiant sklandesnio inovacijų įsisavinimo skleidžiant informaciją ir padedant strateginiams sektoriams (pvz., „pažangieji miestai“, kurių politika apima tvarų judumą, pažangią paskirstymo infrastruktūrą (pažangieji tinklai) ir tvarias statybas) rasti energijos vartojimo problemų sprendimus;

36. siūlo pabrėžti energetikos mokslinių tyrimų ir šios srities specialistų rengimo svarbą; visų pirma valstybės narės turi skirti šiems klausimams daugiau dėmesio norėdamos turėti kvalifikuotus išteklius ir studijų programas, reikalingas siekiant veiksmingai kurti ateities technologijas, diegti inovacijas ir įgyvendinti strateginius planus;

H. Vidaus rinka ir pasaulio rinka

37. pabrėžia, kad, siekiant iki 2014 m. užtikrinti energijos tiekimą už prieinamą kainą, reikia skubiai baigti kurti vidaus energetikos rinką, iki 2015 m. panaikinti valstybių narių energetinę izoliaciją, sukurti sąžiningą regionų tarpusavio išteklių kompensavimo sistemą ir stabilizuoti bei pagerinti pagrindines sąlygas Europos energetikos ūkiui, kad papildomos energetikos sistemos pertvarkymo sąnaudos galėtų būti apribotos;

38. rekomenduoja toliau plėtoti apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemą ir iš esmės pakeisti nemokamų apyvartinių taršos leidimų skyrimo pramonės subjektams procedūrą, kurios dabartinė forma neatitinka sistemos reguliavimo tikslo, kadangi nustatoma pernelyg žema leidimų kaina. Reikia atsižvelgti į tarptautinėje rinkoje veikiančias įmones, kurių konkurenciniamui neigiamą poveikį gali daryti anglies dioksido nutekėjimo (angl. *carbon leakage*) į trečiąsias šalis reiškinys.

2012 m. spalio 10 d., Briuselis

Regionų komiteto
Pirmininkas

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO